

[Knuud Jespersen.]

så begejstret for skatteordningen, 2½ mill. kr., Shell 2 mill. kr. Og når jeg så tænker på, at vi har diskuteret her, om vi kunne få indsigt i erhvervslivet. ØK nægter at give oplysninger, vi har ikke ret til at lave kontrollove, siger man, vi skal lade privatlivet være i fred. Så kommer vi her en påbegyndt weekend og stilles over for et forslag, der siger, at det er i grunden ganske genialt nationaløkonomisk og inflationsbekæmpende, hvis man forærer disse virksomheder disse penge, og så har man i posen til almindelige mennesker: tvangssparing, en række nedskæringer på uddannelsesområdet og andre områder. Hvis det er sådan, at man anser det for at være en ny form for politik, så synes jeg i alt fald, at socialdemokratiet skulle erklære sig ganske åbent.

Det jeg pegede på i første omgang, var, at man kan bekæmpe inflationen, men så skal man ikke blive ved med at gribe ind med de traditionelle midler, så skal man ikke blive ved med at begunstige dem, der er privilegeret i forvejen, og hvis ikke man kan frigøre sig for denne vanetænkning, kan man jo godt holde taler for hinanden om, hvor megen indflydelse man har på tingene, men så står tilbage, at man lod sig diktere, og så er det også en slags bekræftelse af, at det havde været mere rimeligt, om socialdemokratiet havde overtaget regeringsmagten og ansvaret for, hvordan tingene skulle løses, i stedet for at lade sig dirigere af en venstre-regering og nu samtidig optræde som dens støtteparti.

Må jeg sige til statsministeren, at når det bliver sagt, at man har forhandlet, er det en mild overdrivelse. Nu forlanger jeg ikke, at statsministeren og jeg skulle kunne mødes og forhandle. Der var vist heller ingen, der troede, at der var ved at opstå en alliance dér, og det er jeg glad for, for det betyder, at jeg har et godt ry. Der er ingen, der vil mistænke mig for sådan noget. Alligevel var det sådan, at vores samtale — den varede kun nogle få minutter — var behagelig, vi fik at vide, hvad arbejdsgiverne skulle have, men ikke ret meget om, hvad de andre skulle af med. Det var en orientering, og jeg sagde til statsministeren, at man kender vores mening, og det gjorde statsministeren også. Jeg vil sige, at den konsekvens, man bør drage, er, at samtaler af den art bør være noget

udvidet, hvis det er sådan, at de skal indgå i folketingets forhandlinger som udtryk for en forhandling. Det vil jeg gerne understrege. Der har ikke været forhandlet med det kommunistiske parti, der har været givet en kort orientering med en mild og venlig stemmeføring om, hvordan man vil gennemføre den klassepolitik, socialdemokratiet og venstre nu er blevet enige om.

Poul Westergaard (DR):

Det er ofte sådan, at når man står og mangler argumenter eller ikke rigtig kan forsvare et standpunkt, så kan man altid falde tilbage på at begynde at snakke om, hvem der er ansvarlige, mere ansvarlige, mindre ansvarlige eller uansvarlige. Det er også sådan, at når man siger sådan noget, betyder det normalt, at de ansvarlige er dem, der giver tilslutning, dem, der er enige, dem, der støtter.

Hr. Christophersen sagde heroppe lidt om, hvad opgaven nu var for de ansvarlige, som man stadig indbød til samarbejde, og det forstod jeg var noget med, at man håbede på, at de andre partier ville deltage i den konkrete udformning af venstres aftale med socialdemokratiet.

Det kan da godt være, at jeg i mine kritiske bemærkninger til forløbet af det her havde misforstået noget. Jeg var gået ud fra, at der lå et forhandlingsresultat, som vi andre, der var gået til ærlige, oprigtige og fordomsfrie forhandlinger i det politisk-økonomiske udvalg, ikke havde set på tryk, men kun kendte fra nogle forskellige avisreferater. Det, vi nu indbydes til samarbejde om, er altså at fylde den aftale ud, som vi ikke engang har fået lov at se.

Jeg vil godt sige med det samme, at jeg til stadighed har haft en anden opfattelse af, hvad der lå i samarbejdsbegrebet og i ansvarlighedsbegrebet. Jeg ville bestemte føle, at jeg svigtede de vælgere, der har valgt mig, hvis jeg påtog mig den opgave at sidde og fylde den aftale ud, som er indgået mellem venstre og socialdemokratiet. Men hvis det er rigtigt, som det ligesom lå i statsministerens ord, at der stadig væk er mulighed for at forhandle, ok, så forventer vi da også, at der fra regeringens side, hvis man er interesseret i at forhandle med os, åbnes for bare en lille imødekommenhed i retning af de synspunkter, som vi har givet udtryk for.